

عنوان مقاله:

اثر کشت مخلوط سویا، بادرشبو و ارزن بر صفات رشدی و عملکرد چغندر قند (Beta vulgaris L).

محل انتشار:

مجله دانش کشاورزی و تولید پایدار، دوره 30، شماره 2 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

بهرام چوبفروش خوئی - اکولوژی گیاهان زراعی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تبریز

روح اله امینی - گروه اکوفیزیولوژی گیاهی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تبریز

عادل دباغ محمدی نسب - گروه اکوفیزیولوژی گیاهی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تبریز

یعقوب راعی - گروه اکوفیزیولوژی گیاهی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تبریز

خلاصه مقاله:

چکیده اهداف: بررسی اثرات کشت مخلوط سویا، بادرشبو و ارزن بر ویژگی های رشدی و عملکرد کمی سه رقم چغندر قند از اهداف این آزمایش می باشند. مواد و روش ها: آزمایش به صورت فاکتوریل بر پایه طرح بلوک های کامل تصادفی با ۱۲ تیمار در سه تکرار در سال های ۱۳۹۵ و ۱۳۹۶ در شهرستان خوی اجرا گردید. فاکتور اول شامل ارقام چغندر قند (Kevin، Ghazira و Vaclav) و فاکتور دوم شامل الگوی کشت خالص چغندر قند و کشت مخلوط چغندر قند با هر یک از گیاهان سویا، بادرشبو و ارزن با نسبت ۵۰:۵۰ بودند. یافته ها: نتایج نشان داد که بیشترین عیار قند (۸۲/۱۵ درصد)، عملکرد ریشه (۴۰/۱۰۰ تن در هکتار) و شکر خالص (۴۸/۱۳ تن در هکتار) در سطح اشغالی از مخلوط چغندر قند و بادرشبو حاصل گردید و کمینه عیار قند (۳۷/۱۵ درصد) از مخلوط چغندر قند و ارزن، و عملکرد ریشه (۳۹/۴۷ تن در هکتار) و شکر خالص (۱۳/۶ تن در هکتار) در سطح اشغالی از مخلوط چغندر قند و سویا حاصل گردید. بیشترین نسبت برابری زمین (۲۷/۱) به الگوهای کشت مخلوط چغندر قند و سویا در سال ۱۳۹۵، و کمترین آن (۰۳/۱) به مخلوط چغندر قند Kevin و سویا در سال ۱۳۹۶ اختصاص داشت. در سال ۱۳۹۶ بیشترین نسبت برابری زمین (۲۱/۱) از کشت مخلوط چغندر قند رقم Vaclav و بادرشبو حاصل شد. نتیجه گیری: با توجه به نتایج عملکرد ریشه، عیار قند، عملکرد شکر خالص و نسبت برابری زمین، کشت مخلوط چغندر قند با بادرشبو جایگزین مناسبی برای کشت خالص چغندر قند در تولید پایدار این گیاه می باشد.

کلمات کلیدی:

کشت مخلوط، شاخص سطح برگ، عملکرد، چغندر قند، نسبت برابری زمین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1592565>

